

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Alberti*): Jeg har gennemgaaet de Ændringsforslag, det ærede Medlem anbefalede, og har overbevist mig om, at de i ingen Henseende forandre Meningen i Lovforslagene. Jeg skal blot tilføje, at de omtalte Trykfejl stamme ikke fra Skattekommissionen.

Dalsgaard: Da det kun er faa Dage, siden Skattelovene ved deres første Behandling bleve undergivne en meget indgaaende og udførlig Drøftelse, og da de foreligge nu i samme Skikkelse, hvori de den Gang forelaa, finder jeg for mit Vedkommende ingen Anledning til ved denne Lejlighed at gaa nærmere ind paa Forslagene. Men der blev ved første Behandling fra den ærede Ordførers Side rettet nogle Bemærkninger til mig, som det forekommer mig, at allerede almindelig Høflighed kræver et Svar paa, hvad jeg var forhindret i at kunne give ved 1ste Behandling. Den ærede Ordfører rettede den Gang et meget hvast, og som det forekommer mig ret umotiveret Angreb paa det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, og særlig paa mig for mine Udtalelser ved første Behandling. Den ærede Ordfører syntes, at mine Udtalelser den Gang vare alt for kølige over for Forslagene i al Almindelighed, men særlig over for Forslaget om Forandringer i den kommunale Beskatning, og disse Udtalelser havde endog saa indgivet den ærede Ordfører en Frygt for, at mine Meningsfæller og jeg maaske kunde hitte paa at falde fra Arbejdet for Skattelovens Gennemførelse i Fristelsens Stund og maaske endog falde den ærede Ordfører og andre varme Skattelovsvenner i Ryggen, hvis der kunde gives Lejlighed dertil. Det ærede Medlem for Fredericia (*Ousen*) har allerede ved første Behandling svaret udførligt paa Angrebet, og jeg skal derfor ikke gaa ind paa Angrebets Detailler, da jeg i saa Henseende ganske kan henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Fredericia udtalte; men da det ikke lykkedes det ærede Medlem for Fredericia fuldt ud at betage den ærede Ordfører den Frygt, han har faaet over for vort Partis fremtidige Holdning til Skattelovene, har jeg troet, at jeg ogsaa burde gøre Forsøg paa at berolige det ærede Medlem i den Henseende, søge at betage ham den Frygt, og jeg skal da ganske kort sige den ærede Ordfører, at han i den Henseende kan være ganske tryk og rolig. Siden Skattereformen ved Forelæggelsen i Samlingen 1896—97 af de Reedtz-Thottske Love for Alvor kom

paa Dagsordenen i Rigsdagen, har den ikke haft varmere Venner end det forhandlende Venstre. Det har senere stadig været vort Partis Hovedopgave efter Evne at bidrage, hvad vi kunne, til, at Reformen kunde blive gennemført, og det skal fremdeles være vor Hovedopgave, indtil den bliver løst. Og det ville vi arbejde paa, uanset om Ministeriet hedder Reedtz-Thott, Hørring, Sehested eller — Alberti, og uanset om vi fra den ærede Ordførers og hans Partis Side bliver mødt med mere eller mindre Artighed. Vi lade os ikke i vor Stilling til Sagerne i mindste Maade bestemme af sligt. Vi ere jo heller ikke forvante i saa Henseende fra den Side. Man har i en Aarrække, Dag ud og Dag ind, ladet det regne med Angreb paa os, og vi have ikke mærket stor Forskel paa Angrebene Art og Mængde, enten vi have staaet med det ærede Flertal eller mod det. Men disse Angreb afficere os ikke videre, vor Hud er gennem Aarene blevet ganske godt hærdet mod saadanne Angreb. Dertil kommer ogsaa, at vi godt vide, at disse Angreb ikke altid ere saa slemt mente, som de ere sagte. Det er ikke altid, at Hovedgrunden til Angrebet er Ønsket om at sige os en Ubehagelighed. Hovedgrunden kan ogsaa være, at vedkommende Angriber tror, at det kan styrke hans Position inden for hans Parti. Det er jo god Tone i Flertallet at angribe os. Maaske er Meningen med Angrebene ogsaa til Tider den, at man ikke synes man kan lade de jævnlige Angreb fra de allierede, fra Socialdemokraternes Side, sidde paa sig, uden at slaa igen, og da man af visse Grunde ikke holder af at returnere disse Angreb derhen, hvor de ere komne fra, saa lader man dem gaa videre til os.

Vort Parti ønsker alvorligt en Reform baade af de direkte og af de indirekte Skatter. Vi havde helst set, at det var lykkedes at faa begge Dele samtidig, men vi have heller ikke noget imod, naar det nu ikke kan være anderledes, at gøre Forsøg paa at faa en stykkevis Reform gennemført og finde det fuldt ud forsvarligt, som Forholdene nu foreligge, at søge Reformen af den direkte Beskatning gennemført nu først. Vi haabe, at det i Aar maa lykkes at gennemføre denne Reform med Hensyn til den direkte Beskatning og haabe saa, at det ikke maa være alt for „rum“ en Tid, inden det lykkes at gennemføre en Reform ogsaa af den indirekte Beskatning, af Toldloven, i den Retning, hvori der i en Aarrække har været arbejdet fra Folketingets Side.

Den ærede Ordfører kan derfor være